

[Aksel Larsen.]

ugunstigere stillet, fordi de har den bevilligende myndighed at tage hensyn til, fordi de har hovedrevisoratet at tage hensyn til, og fordi de har det høje ting med dets sammensætning og de interesser, tingets enkelte medlemmer repræsenterer, at tage hensyn til. Det er dette, der har bevirket, at statsbanerne har fået en befordringspligt, som langt overstiger den befordringspligt, der kan påhvile de private indehavere af offentlige transportmidler, og som er medvirkende til, at statsbanerne har det store underskud.

Det er tinget, der beslutter, hvad statsbanerne skal betale i løn, og hvad der skal betales i pension til statsbanernes funktionærer; det er her, man beslutter, hvilke urentable jernbanelinjer der skal opretholdes, og det er her i dette ting, man fremfører klager, hvis statsbanerne ikke kører tilstrækkelig hyppigt med deres tog eller deres rutebiler.

Generaldirektoratet for statsbanerne har ikke de muligheder, som en privat forretning har for at drive transportvirksomheden rent forretningsmæssigt. De er stillet ugunstigere i konkurrencen, og jeg synes ikke, det er berettiget at tale om, at statsbanerne har større konkurrencemuligheder, fordi de kan operere med statens og skatteydernes penge og derved har langt større chancer, end private liebhavere til rutebilmateriel har. Jeg synes heller ikke, det er rigtigt, at statsbanerne, som det fremgår af ombudsmandens beretning, har anvendt metoder og midler, som private ikke har mulighed for at anvende. Herom kan man ikke udtale sig med nogen sikkerhed. Statsbanerne skal stå offentligheden til regnskab for, hvad de betaler ved overtagelse af rutebilmateriel o. lign.; de skal stå offentligheden til regnskab for, om de ansætter folk i mere eller mindre fiktive konsulentstillinger.

Man kan se, at jeg forsøger ikke på nogen måde at besmykke det, der er sket, men jeg tror ikke, der vil kunne tilvejebringes en virkelig betryggende og absolut sikker kontrol med, at der ikke ved privates overtagelse af rutebilkoncessioner ydes vederlag for goodwill i strid med det, der er almindelig anerkendt praksis.

Det er, fordi man fra visse sider har lagt

denne sag op i et så højt plan og er kørt så hårdt frem imod statsbanernes ledelse, at jeg har følt trang til at gøre de bemærkninger, jeg er fremkommet med; og uanset om man synes, jeg har udtalt mig hårdt eller ej — jeg fortryder dem ikke.

Udvalgets ordfører (Per Hækkerup): Hvis tingets ærede medlemmer skulle have glemt det, vil jeg gerne minde om, at det er ombudsmandens beretning, vi diskuterer. Jeg er naturligvis klar over, at der i denne forbindelse også er et spørgsmål om den formelle behandlingsmåde af den konkrete sag, der har været fremdraget i diskussionen her, og jeg har forstået, at det i ganske særlig grad er den skrivelse, som ikke er blevet tilsendt landsnævnet, som har været genstand for kritik. Jeg er for mit vedkommende helt tilfreds med de bemærkninger, den højtærede minister har gjort i denne sag, og jeg har også forstået, at de øvrige ærede ordførere er det.

Derimod vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, denne konkrete sag egner sig som grundlag for en almindelig trafikpolitisk diskussion, hvad man efterhånden har drejet sagen over til at blive her under behandlingen. Dels har vi rig lejlighed i øvrigt til at diskutere de trafikmæssige problemer, dels tror jeg, at vi, hvis vi skulle have en almindelig trafikdiskussion her i tinget, kunne finde et mere egnet grundlag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker det ærede medlem hr. Vagn Bro, fordi han gav det tilsagn — ja, det var egentlig en praksis, der havde været i gang længe — at man i hans distrikt skulle gøre, hvad man kunne for at undersøge tilfælde, hvor private skulle overtage koncessioner. Jeg tvivler heller ikke om, at det ærede medlem hr. Vagn Bros kolleger i de distrikter, hvor de er politimestre, er lige så dygtige og tager lige så hårdt fat på det; men jeg tror alligevel ikke, det ærede medlem vil påstå over for mig, at selv den mest energiske politimester, der skal undersøge en privat mands forhold, har den samme mulighed for kontrol, som offentligheden har med hensyn til statsbanerne, hvis forhold først undersøges i hovedrevisoratet, derefter går til stats-